श्रन्यः कृत्वाजिनं प्रादायज्ञसूत्रमथापरः । कश्चित् कमण्डलुं प्रादान्मीञ्जीमन्यो मकामुनिः ॥ ११॥ ताभ्यां ददौ तदा ऋष्टः कुठारमपरो मुनिः । त्रराबन्धनमन्यस्तु काष्टरूड्यं मुरान्वितः ॥ २०॥ यज्ञभाएउमृषिः कश्चित् काष्टभारं तथापरः । श्रीरुम्बरीवृषीमन्यः स्विस्ति केचित् तथावदन् ॥ ५१॥ श्रायुष्यमपरे प्राङ्गर्भुरा तत्र मर्रुषयः । दुःश्चेव वरान् सर्वे मुनयः सत्यवादिनः ॥ २२ ॥ एवं पूर्विमिदं काव्यं मुनिभिः प्रतिपूजितं । जीवभूतं मनुष्याणां कवीनामुपजीवनं ॥ ५३॥ प्रशस्यमानी सर्वत्र एतावपि कि गायनी । राजधानीषु राज्ञां च समाजेष्वभ्यगायतां ॥ ५४ ॥ श्रवाश्वमेधे रामो ऽपि तावुपश्चत्य गायनौ । सत्कृत्यानाययामास पुरुषिराप्तकारिभिः ॥ ५५॥ श्रासीनः काञ्चने दिव्ये स च सिंकासने प्रभुः । उपोपविष्टः सचिवैर्धातृभिश्च समन्वितः ॥ ५६ ॥ दृष्ट्राय द्रपसंपन्नी विनीती भ्रातरावुभी । उवाच लब्मणं रामः सर्विष्ठिव सभासदः ॥ ५७॥ श्रृयतामेतदाख्यानमनयोर्देववर्चसोः । विचित्रार्थपदं सम्यग्गायतोर्मधुरस्वरं ॥ २६ ॥